

Sygn. akt II CSK 15/18

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa J.B.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "K" w Ł.
o stwierdzenie nieważności uchwały i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Ł.
z dnia 19 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /16,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Pełnomocnik pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej „K” w Ł. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Ł. z dnia 19 czerwca 2017 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Uzasadniając ten wniosek pełnomocnik powodów wskazał, że „w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne polegające na ustaleniu, czy właściciel lub zarządca budynku, mimo zainstalowania we wszystkich lokalach budynku podzielników ciepła ma prawo w świetle art. 45 ust. 9 prawa energetyczna, sprzed nowelizacji dokonanej przez ustawę z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej, w wybranej przez siebie metodzie rozliczenia całkowitych kosztów zakupu ciepła na poszczególne lokale mieszkalne i użytkowe, wprowadzić inne współczynniki wyrównawcze zużycia ciepła na ogrzewanie niemające związku z położeniem lokalu w bryle budynku, ale gwarantujące ustalenie opłat najbardziej zbliżonych do rzeczywistego zużycia ciepła na ogrzewanie poszczególnych lokali”.

Przez istotne zagadnienie prawne rozumie się problem o charakterze prawnym nie zaś faktycznym albo wynikającym z twierdzonych przez skarżącego uchybień Sądu, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter nowy i rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozstrzygnięcie stwarza realne i poważne trudności, którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/2013, nie publ.). Jeżeli w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołuje się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, powinien to zagadnienie precyzyjnie sformułować i wskazać argumenty, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 11).

Nie jest zagadnieniem prawnym stwierdzenie o potrzebie dokonania oceny prawnej w określonym zakresie, skoro skarżący nie przedstawił argumentów, które świadczyłyby o możliwych rozbieżnościach interpretacyjnych, innych niż ocena, którą przyjął Sąd drugiej instancji. Wywody przedstawione w skardze kasacyjnej, ograniczone do zgłoszenia wątpliwości, w istocie stanowiły pozór występowania w sprawie zagadnienia prawnego.

Już tylko ubocznie - ze względu na ograniczenia wynikające z przedsądowego etapu postępowania - należało zauważyć, że art. 45a ust. 9 Prawa energetycznego w brzmieniu mającym zastosowanie w sprawie wyraźnie wskazywał, że metoda rozliczania całkowitych kosztów zakupu ciepła na poszczególne lokale mieszkalne i użytkowe uwzględnia takie współczynniki wyrównawcze zużycia ciepła na ogrzewanie, które wynikają z położenia lokalu w bryle budynku. Z literalnego brzmienia przepisu nie wynika dopuszczalność zastosowania innych współczynników, to znaczy takich, które nie wynikają z położenia lokalu w bryle budynku. Chcąc zatem uzasadnić taką wykładnię przepisów, która zmierzałaby do dopuszczenia stosowania współczynników innych niż określone w tym przepisie, skarżący powinien był przedstawić argumenty prawne na rzecz proponowanej przez siebie interpretacji, a nie jedynie wskazać, że wykładnia wspomnianego art. 45a ust. 9 Prawa energetycznego wywołuje

wątpliwości interpretacyjne. Takich argumentów nie przedstawiono w skardze. Nie było zatem podstaw do przyjęcia, że w sprawie wystąpiło istotne zagadnienie prawne w przywołanym rozumieniu.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

a.ł.